

Alakulttuuria vai ei?

PAIKALLISSEURAPANEELISSA paneelinjohtaja **Toni Jerrman** laittoi heti aluksi

Pentti Nuortimon tiukille: miten joku voi olla töissä *Hesarissa* ja väittää samalla tekevänsä alakulttuuria.

Nuortimon mielestä alakulttuuria on mukava tehdä, mutta rahakin on mukavaa. – Olen kuitenkin vapaasti myös alakulttuurin käytettävissä, Pentti jatkoi.

Kapinaa vai ei?

Toni Jerrmanin mielestä sarjakuva on jo muodoiltaan kapinaa. *Suuren Kurpitsan* **Reija Nieminen** torjui Tonin toistuvat kapinaväitteet: – Sarjakuva ei ole kapinaa, se on täysin hyväksyttyä. Jo näiden paneelien järjestäminen osoittaa sen.

Keravalainen, *Kärki*-lehteä julkaisevan uusimman paikallisseuran **Markku Huttunen** ei myöskään pidä itseään kapinallisena. – Ensimmäiset neljä lehteä tehtiin mainostulojen turvin, lakonisoivat Huttunen.

Sarjarin **Pekka A. Mannisen** mielestä siinä ei taas ole mitään ristiriitaa. – Yhteiskunnan tarjoamat etuudet on

käytettävä hyväksi. *Kannuksen* **Timo Kokkila** säästi: Todellisuudessa Seinäjoen sarjakuvaseura on vain postilokerofirma, kukaan hallituksen jäsenistä ei enää asu Seinäjoella. Mutta avustusten turvin voidaan julkaista lehteä.

Tulevaisuus vai ei?

Verottajan pelko ajoi Suuren Kurpitsan rekisteröitymään ja kapina kuoli juuri siihen. Byrokraatia ja velat lisääntyivät, enää ei ollut niin kiva tehdä lehteä, Reija Nieminen muistaa.

Mitä potkua sarjakuva sitten tarvitsee, kysyi puheenjohtaja. Reijan mielestä ei mitään, sillä sarjakuvia, niinkuin kaikkea muutakin, julkaistaan ja luetaan kyllä, jos ne ovat hyviä.

Paneeli päättyi kollektiiviseen Rautakirjan levitysmonopolin haukkumiseen. Hunt Emersonille Rautakirjan ehdot ja 40 prosentin välityspalkkio eivät olleet mitään uutta: myös englantilaiskioskissa sarjakuvat tungetaan lastenlehtien joukkoon, jos ne yleensä suostutaan ottamaan myytäväksi. Provokkaa paikallinen monopoli repii – yllätys, yllätys – 60 prosenttia.

PK

